तह्हीवा तु द्वर्धी राघवाय न्यवेदयत् ।
मङ्गल्यं मङ्गलं सर्वं लच्मणाय च वीर्यवान् ॥ २०॥
कृतकार्यं स सिदार्यं दृष्ट्वा रामो विभीषणं ।
प्रतित्रग्राह् तत् सर्वं तस्यैव प्रियकाम्यया ॥ २१ ॥
महाशैलोपमं वीरं प्राञ्चलिं समुपस्थितं ।
ग्रव्रवीच वचो रामो हृत्मृनतं प्रवङ्गमं ॥ २२ ॥
ग्रव्रवीच वचो रामो हृत्मृनतं प्रवङ्गमं ॥ २२ ॥
ग्रव्यव्य नगरीं लङ्कां कुशलं ब्रूह्वि मैथिलीं ॥ २३ ॥
वैदेखा मां कुशलिनं ससुग्रीवं सलक्मणं ।
ग्राख्याहि तयतां श्रेष्ठ रावणं निह्तं रणे ॥ २४ ॥
प्रियमेतदिहाख्याहि वैदेखास्वं ह्रिश्वर् ।
प्रतिगृक्य च संदेशमुपावर्तितुमर्हिस ॥ २५ ॥

इत्यार्षे रामायणे युद्धकाएँ विभीषणाभिषेको नाम सप्तनविततमः सर्गः ॥